

Boleslav Prus:

STRAŽA

Hipoma se je za vasjo pokazal temnordeč oblak, ki je hitro letel ob železniškem nasipu. Zahodni veter je potegnil močnejše, istočasno ga je napadel od strani jug; z nasipa, s cest in stezic so se dvignili gosti oblaki prahu, megle pa, razprostirajoče se po nebi, so začele gluho bobneti.

Pri tem bobnenju so kopači in vsi delavci pri železniškem nasipu popustili orodje in odšli v dveh velikih gruščah — eni proti graščini, drugi proti barakam, stoječim na polju. Naselniki in kmetje, ki so delali tam, so stresli pesek z vozov in v diru hiteli domov. S polja so odgnali živino, ženske so se umaknile z vrtov pod strehe; svet je postal zapuščen.

Grom za gromom je naznanjal nastop vedno novih oblakov, ki so nakopičeni že na večji del neba polagoma zatemnjevali sonce. Zdelo se je, da se je pred črnimi oblaki, polnimi strel, zemlja potuhnila in z bojaznijo sledi viharju, kakor jerebica jastrebu, zibajočemu se nad polji. Trnjevi in brinjevi grmi so požvižgavali, opominjajoče k pozornosti; vznemirjeni prah se je dvignil s ceste in se skrtil med žitom. Mladi klasovi so se sušče stiskali skupaj, voda v reki je postala motna. Daljni gozd je bučal.

Medtem se je zgoraj, iz oblakov, nasičenih z elektriko, utrgal temni zarodek tvorne sile, ki se je razgledal po zemlji, zaželel, zaupajoč v tvojo moč, posnemati večnega Očeta in ustvarjati, kakor On, iz nestalnih megel gibajoče se in oživljene podobe. Tu je že zlepil otok; toda predno je imel čas, zamrmrati: "dobro je!... je potegnil veter in otok raznesel. Sedaj znaša velikansko goro; toda predno je dosegla vrh, je zopet potegnil veter in razpihnil vzhodje. Sedaj se zbira na drug način in izkuša na enem mestu ustvariti leva, na drugem pa tiča; toda od ptiča je ostala samo raztrgana perut, lev se je pa razpršil v brezoblično temo.

Videč torej, da gore in otoki, narejeni od roke Gospodove, trajajo na veke, njeni pa komaj sekundo, da podobe, ki jih lepi ona, nimajo niti duše niti čuta, da, niti moči, da bi se upirale ubogim sapam, da je vse njeno delo ničvredno, da je vsa njena moč samo domišljija, videč tedaj, pa prav nič ne naredi, je temna noč včkipela od gneva in zaželela uničiti vse, kar je na zemlji.

Med oblaki, vrtečimi se kakor črna jata vran, so se nakupičili zlovešči oblaki. Ti jim oblastno ukazujejo. "Vidite reko, v kateri odseva naša sramota?... V tem hipu se je nekaj utrgalo od neba do zemlje in v reko je udarila strela. "Slišite šumenje gozda? On se nam roga!..." Polovico neba je preletel blisk in druga strela je udarila v gozd. "Pobijte polja s točo!... Izperite gore z dežjem!..." In poslušni oblaki se vržejo na gore in polja. "Ha... ho!... ha-ho!..." Na zemljo je padla velika kaplja, za njo druga... sto... tisoč... Ha — ho ha-ho!..." Eno ledeno zrno, drugo... sto... To je prednja straža. Viharji trobijo budnico, dež bobna, oblaki rjovejo kakor psi, izpuščeni z verige, se gnetejo, tep-tajo; ena kaplja podi drugo, preganjajo se, prehitavajo, končno — se združijo v potoke, tekoče z neba na zemljo. Sonce je ugasnilo, dež in toča so se pa zlili v neredno maso, katere cilj in smer kažejo švigajoči bliski. "Uničuj! bij!..."

Po enournem nalivu se je upehani vihar odpočil, tedaj se je pa slišalo šumenje Belice, ki je že stopila iz struge. Kakor so široke ceste, so tekle umazane vode, potoki so šumeli po pobojnih hribov, travniki so bili preplavljeni, na drugi strani nasipa se je naredilo jezero.

Cez nekaj časa je zopet zavladala tema; z različnih točk obzorja so treskali bliski, naliv je narastel, strela je udarila v cesto. Navpične potoke dežja je gnal veter počez, jih nakopičil in trgal; svet je utonil v meglenem prahu.

Pri Polževih so se med viharjem vsi zbrali v prvi izbi. Ovčar je na oglu klopi zeval, poleg njega je Lenka pestovala v suk-njo zavito siroto, pevaje ji s tihim glasom: a, a, a!... Gospodinja je hodila s kota v kot, jezna, ker ji je dež zalil ogenj na ognjišču, Polž je pa gledal skozi okno, premišljeval: ali mu nali-živ uniči pridelek?... Samo Andrejček je bil vesel: letal je pred bajto, se zmocil na dežju do kože, in potem s smehom pri-tekkel v izbo, prigovarjaje Lenki in Stanku, da bi šla z njim ven.

"Pojdi, Stanko," je dejal in potegnil brata za roko. "Dež je tako topel, joj!... Samo spere

ZALOSTNA SLIKA — Vietnamski marin ogrnjen v šotorsko krilo na straži v bližini mesta Hue v Južnem Vietnamu. Vojaška služba že tako ni prijetna, v dežju in vetru pa še prav posebno ne, pa četudi je treba stati le na straži.

SLEEK—Classic good looks for town or travel are depicted in this softly-layered sweater dress of all-cotton string knit. A long-sleeved cardigan tops a short-sleeved dress with ribbed knit top. It's by Dividends, division of Larry Aldrich. The fabric's from Novelty Textiles.

te, pa se takoj razveseliš..." "Pusti ga," se je oglasil oče, "ker je slabe volje."

"Pa tudi sam ne letaj po dvo-rišču, ker mi sicer zmociš vso izbo," je pripomnila mati.

V tem hipu je udarila strela. "Beseda je meso postala..." je šepetala žena. Lenka se je prekrizala, Ovčar si je zmeil oči, pa takoj začel zopet dremati, Polž je pa zagodrnjal:

"Nekje blizu..." Andrejček je smehljaje poslu-šal bobnenje groma. Hipoma je zaklical:

"To ti je pok!... O, zopet! Ali ste slišali?... Ako bi iz de-setih pušk ustrelil, ne bi tako počilo. Usmiljen je Jezus, ne boj se..."

"Tiho tepec," se je razsrdila mati, "če ne, bo še vate treščilo."

"Naj trešči," je odvrnil pre-drzni fant. "Ko me vzamejo k vojakom, bodo še bolj streljali, pa mi ne bo nič..."

In zopet je stekel pred bajto in se takoj vrnil moker, da je teklo od njega.

"Ta malopridnež se prav nič ne boji," je dejala dobrovoljno mati in se ozrla na moža.

Polž je skomizgnil z rameni.

"Saj je vendar kmetiški otrok..."

Ovčar je dremal, od časa do časa mehanično se umikaje pred muhami. Na dvorišču je lilo kakor iz škafa, grmelo je brez presledka, bliski so švigali na vseh straneh neba.

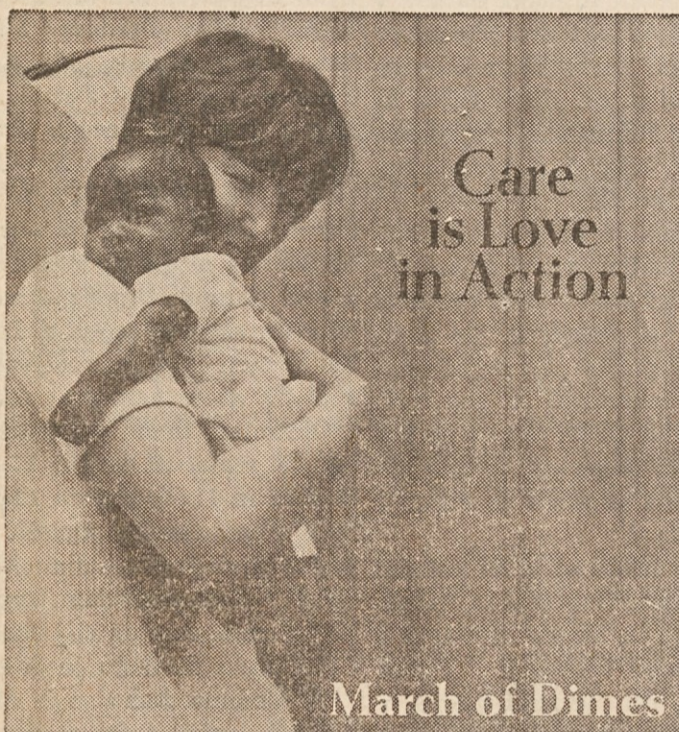
V tej gruči ljudi z jeklenimi živenci od katerih je eden mislil na svoje polje, drugi spal, tretji

se bavil z nevihto, je bil vendar tudi eden, ki je s celim svojim bitjem čutil grozo viharja. Stan-ko, kmetiški otrok, je bil — kdo bi si mislil — nervozen.

(Dalje prihodnjic)

Porabniki bombaža

V ZDA je poraba bombaža to-likšna, da pride povprečno letno 28 funtov na osebo.

THIS SPACE CONTRIBUTED AS A PUBLIC SERVICE BY THE PUBLISHER

VOJNA JE VSAKDANJOST — V Vietnamu je postala vojna nekaj tako običajnega, da niti otrok ne zanima več vojaška oprema, kot kaže zgornja slika, posneta v Tay Ninhu v Južnem Vietnamu.

Thousands of children afflicted with Muscular Dystrophy must wear braces. Muscular Dystrophy destroys healthy muscle and replaces it with useless fat. After some time the child's muscles become so wasted that even braces will no longer support him. Later, he won't have the strength to sit in a wheelchair. Eventually, he won't be able to feed himself or even turn over in bed. His weakness leaves him so vulnerable to colds, pneumonia, or other complications he rarely survives maturity.

Scientists are beginning to penetrate the mystery of this tragic disease. Today there is some hope for the children who must wear these braces every day. That hope lies in MDAA's massive research program.

Only your contributions keep it going. Give generously.

Fight Muscular Dystrophy. Help them grow up.

Muscular Dystrophy Associations of America, 1790 Broadway, New York, N.Y. 10019

Naročite se na dnevnik Ameriška Domovina

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIŠKA TISKARNA VAM TISKA KRASNA POROČNA VABILA PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina

5117 St. Clair Avenue

431-0628

MAPLE HEIGHTS POULTRY & CATERING

17330 Broadway

Maple Heights

Naznaniamo, da bomo odslej nudili kompletno postrežbo (catering service) za svatbe, bankete, obitavne in druge družabne prireditve. Za postrežbo postrežbo preizkušeno popolno odgovornost. Na razpolago vseh vrst perutnine. — Priporočamo!

ANDY KOČVAR in SINOVI

tel.: v trgovini MO 3-7733 — na domu MO 2-2912

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši

ZA LAŽJO RAZPOZNAVO — Nekdo je na vrata jetniške celice v Brooklynu, N.Y., napravil "umetniški napis" s številko celice. V njej je zbrana kar čedna družčina, o kateri so varnostni organi prišli do zaključka, da ne spada na svobodo, ampak za železno mrežo.